

Brussel, 7.1.2019
COM(2019) 3 final

2019/0001 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot andere EU-informatiesystemen en
tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1862 en Verordening (EU) yyyy/xxx [ECRIS-
TCN]**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• **Motivering en doel van het voorstel**

In september 2018 hebben de Raad en het Europees Parlement twee wetgevingshandelingen vastgesteld: een verordening tot oprichting van een Europees reisinformatie en -autorisatiesysteem (Etias)¹ en een wijziging van de Europol-verordening met het oog op de oprichting van Etias².

De oprichting van Etias is een van de maatregelen die de afgelopen jaren op EU-niveau zijn genomen om ervoor te zorgen dat binnen een open Europa de veiligheid van de burgers erop vooruitgaat en irreguliere migratie wordt voorkomen^{3,4}. De context en de instelling van het systeem kwamen aan de orde in de Staat van de Unie 2016. Voorzitter Juncker: *Wij zullen onze grenzen [...] verdedigen door iedereen die de grens overschrijdt te onderwerpen aan strenge controles [...]. Telkens wanneer iemand de EU binnenkomt of verlaat, zal worden geregistreerd wanneer, waar en waarom dat gebeurt. In november [2016] zullen wij een Europees reisinformatiesysteem voorstellen, een geautomatiseerd systeem om te bepalen wie er naar Europa mag komen. Op die manier zullen we weten wie er naar Europa onderweg zijn, nog voor ze zijn aangekomen.*"

Etias zal een einde maken aan het gebrek aan informatie over reizigers die zonder visum de buitengrenzen mogen overschrijden. Met Etias zal vóór de afreis van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen naar het Schengengebied kunnen worden bepaald of zij in aanmerking komen voor toegang tot het Schengengebied, en of hun inreis een veiligheidsrisico, een risico uit het oogpunt van illegale immigratie of een hoog epidemiologisch risico vormt. Ook zal Etias reizigers het vertrouwen bieden dat zij de grens zonder problemen kunnen passeren. Zo nodig kan een Etias-reisautorisatie door de nationale eenheden van Etias worden geweigerd.

De beoordeling van dergelijke risico's houdt in dat bij de aanvraag van een reisautorisatie verstrekte persoonsgegevens automatisch zullen worden verwerkt. De Etias-verordening bepaalt dat de persoonsgegevens in de aanvraag moeten worden vergeleken met de gegevens in notities, dossiers of signaleringen in EU-informatiesystemen of -databanken (het centrale Etias-systeem, het Schengeninformatiesysteem (SIS), het Visuminformatiesysteem (VIS), het inreis-uitreisysteem (EES) of Eurodac), met de Europol-gegevens of met de gegevens in de Interpol-databanken (de Interpol-databank voor gestolen of verloren reisdocumenten (SLTD) of de Interpol-databank voor reisdocumenten die verband houden met kennisgevingen (TDANN))⁵.

Hoewel in artikel 20 van de verordening wordt gedefinieerd welke groep gegevens van de Etias-aanvraagdossiers kunnen worden gebruikt om de andere systemen te raadplegen, worden niet al die gegevens op dezelfde manier verzameld of geregistreerd in de andere EU-informatiesystemen en Europol-gegevensbestanden. Zo wordt in een van de systemen het

¹ Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2018 tot oprichting van een Europees reisinformatie en -autorisatiesysteem (Etias) en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 en (EU) 2017/2226 (PB L 236 van 19.9.2018, blz. 1).

² Verordening (EU) 2018/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2018 tot wijziging van Verordening (EU) 2016/794 met het oog op de oprichting van een Europees reisinformatie- en -autorisatiesysteem (Etias) (PB L 236 van 19.9.2018, blz. 72).

³ COM(2016) 602 final.

⁴ COM(2016) 205 final.

⁵ Artikel 20, lid 2, en artikel 23, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1240, vermeld in voetnoot(1).

“land van afgifte van het reisdocument” geregistreerd, terwijl in een ander dezelfde informatie op een andere manier wordt geregistreerd, bijvoorbeeld als “drieletterige code van het land van afgifte van het reisdocument”. In andere gevallen wordt een categorie gegevens in het ene systeem wél en in het andere niet verzameld. Zo worden “voornaam(-namen) van de ouders van de aanvragers” wel in Etias verzameld, maar niet in de meeste andere systemen die door Etias worden doorzocht.

Ook is de situatie wat betreft de verschillende door Etias te doorzoeken EU-informatiesystemen nu anders dan op het moment waarop het Etias-voorstel⁶ werd vastgesteld. Toen het Etias-voorstel werd vastgesteld, was al voorgesteld om twee andere EU-informatietechnologiesystemen op te zetten: er waren besprekingen gaande over de EES-verordening⁷ en het voorstel van de Commissie over het Europees Strafregister Informatiesysteem – Onderdanen van derde landen (ECRIS-TCN)⁸ zou juist worden gepresenteerd. Wat betreft de bestaande informatiesystemen: de wetgevingsteksten inzake het SIS evolueerden als gevolg van de in december 2016 voorgestelde herzieningen van het SIS-rechtskader en werden uiteindelijk door de medewetgevers in november 2018 vastgesteld⁹. Ook de herschikking van de Eurodac-verordening¹⁰ was door de Commissie voorgesteld als onderdeel van de hervorming van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, maar deze was nog niet door de medewetgevers vastgesteld¹¹. De herschikte Eurodac-verordening moet nog steeds door de medewetgevers worden vastgesteld.

Op grond van deze overwegingen bepaalt artikel 11, lid 2, van de Etias-verordening: “De wijzigingen van de wetgevingshandelingen tot instelling van EU-informatiesystemen die noodzakelijk zijn om tussen deze informatiesystemen en Etias interoperabiliteit tot stand te brengen en de aanvulling van deze verordening met dienovereenkomstige bepalingen zijn het onderwerp van een afzonderlijk wetgevingsinstrument.”

Het onderhavige voorstel beoogt derhalve de technische wijzigingen te formuleren die nodig zijn om het Etias-systeem te vervolledigen via een wijziging van de rechtshandelingen inzake de EU-informatietechnologiesystemen die Etias doorzoekt. Verder bevat het onderhavige voorstel de daarmee samenhangende bepalingen en wijzigt het de Etias-verordening dienovereenkomstig.

Ten eerste worden in dit initiatief de wijzigingen van de ECRIS-TCN-verordening beschreven, waarover de medewetgevers onlangs een beginselakkoord hebben bereikt.

⁶ COM(2016) 731 final.

⁷ Verordening (EU) 2017/2226 tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES), PB L 327 van 9 december 2017, blz. 20.

⁸ COM(2017) 344 final.

⁹ COM(2016) 883 final, COM(2016) 882 final en COM(2016) 881 final.

¹⁰ Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandhavinginstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 1).

¹¹ In Verordening (EU) 2018/1240 (Etias-verordening) zijn de verwijzingen naar Eurodac die deel uitmaakten van het Commissievoorstel inzake Etias, gehandhaafd, waarbij in artikel 96 van de Etias-verordening wordt bepaald dat de bepalingen in verband met het raadplegen van Eurodac pas van toepassing zijn vanaf de datum waarop de herschikking van de Eurodac-verordening van toepassing wordt.

Overeenkomstig het voornemen dat de medewetgevers in de Etias-verordening¹² hebben kenbaar gemaakt, is het nu dus mogelijk om in Etias de mogelijke bepalingen op te nemen over de relatie tussen Etias en ECRIS-TCN en om ECRIS-TCN dienovereenkomstig aan te passen.

Ten tweede beoogt het onderhavige initiatief ook om de relatie tussen Etias en het SIS vast te stellen. Het herziene SIS-rechtskader is in november 2018 vastgesteld. Het onderhavige voorstel bevat wijzigingen die voortvloeien uit de vaststelling van de nieuwe SIS-verordeningen. Overeenkomstig het nieuwe SIS-rechtskader wordt voorgesteld om de nieuwe signaleringscategorie inzake onderzoekscontroles¹³ voor de beoordeling van aanvragen op te nemen. Er wordt niet voorgesteld om de signaleringscategorie inzake terugkeerbesluiten op te nemen, aangezien dergelijke signaleringen worden gewist op het moment dat een terugkeerbesluit ten uitvoer is gelegd. Dit betekent dat de terugkeer van personen die na vertrek uit de EU een Etias-autorisatie aanvragen, per definitie niet in SIS wordt geregistreerd. Ten derde beoogt het huidige initiatief de EES-verordening te wijzigen teneinde de relatie tussen die verordening en Etias technisch vast te stellen.

Ten vierde heeft dit initiatief ook ten doel de VIS-verordening te wijzigen zodat het VIS zoekopdrachten van Etias kan ontvangen, verwerken en beantwoorden. Hoewel de Commissie in mei 2018 een voorstel heeft gepresenteerd om de VIS-verordening te wijzigen ter verbetering van de gegevensbank, beoogt het onderhavige initiatief de vigerende VIS-verordening te wijzigen, aangezien de onderhandelingen over het voorstel voor het verbeterde VIS nog onvoldoende zijn gevorderd. Indien het voorstel tot wijziging van de VIS-verordening echter eerst wordt vastgesteld, zou het nodig kunnen zijn om een aantal technische wijzigingen aan te brengen in het onderhavige voorstel, teneinde het in overeenstemming te brengen met de gewijzigde versie van de VIS-verordening. Als het onderhavige voorstel eerst wordt vastgesteld, zouden enkele technische veranderingen moeten worden aangebracht in het voorstel tot wijziging van de VIS-verordening, voordat dat wordt vastgesteld.

Nu de EES-verordening en de Etias-verordening zijn vastgesteld, moet het samenspel tussen EES en Etias bovendien worden afgestemd op de manier waarop EES en VIS zijn geïntegreerd met het oog op de procedure voor grenscontrole en de registratie van grensoverschrijdingen in het EES. Dit zal tot rationalisering en vereenvoudiging van het werk van grenswachten leiden, doordat de procedure voor grenscontrole uniformer wordt voor alle onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf binnenkomen.

In het huidige initiatief zijn de wijzigingen met betrekking tot Eurodac, de EU-gegevensbank inzake asiel en irreguliere migratie, echter niet opgenomen, aangezien de besprekingen over het wetgevingsvoorstel van mei 2016 ter versterking van Eurodac nog niet zijn afgerond¹⁴. Bovendien zijn de gegevens die in het huidige Eurodac beschikbaar zijn, niet toereikend voor de doeleinden van Etias, aangezien Eurodac in zijn huidige vorm alleen biometrische gegevens en een referentienummer opslaat, maar geen andere persoonsgegevens (zoals naam/namen, leeftijd, geboortedatum) die zouden kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van Etias. Het wetgevingsvoorstel van mei 2016 voor een herschikking van de Eurodac-verordening beoogt de doelstelling van de gegevensbank uit te breiden met de

¹² Overweging 58 van Verordening (EU) 2018/1240, vermeld in voetnoot (1).

¹³ Verordening (EU) 2018/1862 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken en tot wijziging en intrekking van Verordening 2007/533/JBZ, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1986/2006 van het Europees Parlement en de Raad, en Besluit 2010/261/EU van de Commissie.

¹⁴ COM(2016) 272 final.

identificatie van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en van personen die de EU op irreguliere wijze zijn binnengekomen. Het voorziet met name in de opslag van persoonsgegevens zoals naam/namen, leeftijd, geboortedatum, nationaliteit en identiteitsdocumenten. Deze identiteitsgegevens zijn van essentieel belang om ervoor te zorgen dat Eurodac zal kunnen bijdragen aan de doelstellingen van Etias.

Wanneer de medewetgevers eenmaal een politiek akkoord hebben bereikt over de herschikking van de Eurodac-verordening, zullen daarin nog de nodige wijzigingen moeten worden aangebracht om Eurodac op Etias aan te laten sluiten. Wanneer de medewetgevers de wetgevingsvoorstellen¹⁵ van de Commissie inzake de interoperabiliteit van de informatiesystemen voor veiligheid, grens- en migratiebeheer eenmaal hebben aangenomen en er een politiek akkoord is bereikt over het voorstel voor een herschikking van de Eurodac-verordening, zal de Commissie op dezelfde manier te werk gaan met betrekking tot de wijzigingen die nodig zijn om de interoperabiliteit van Eurodac met andere informatiesystemen te waarborgen.

Ten slotte dient Etias overeenkomstig de mededeling van april 2016 getiteld "Krachtigere en slimmere informatiesystemen voor grenzen en veiligheid" te worden gebaseerd op hergebruik van voor het EES ontwikkelde hardware- en softwarecomponenten¹⁶. Dit is ook de aanpak die wordt gevolgd in de wetgevingsvoorstellen inzake de interoperabiliteit van de informatiesystemen¹⁷. De technische ontwikkeling van het gemeenschappelijk identiteitsregister en het Europees zoekportaal zoals voorzien in de wetgevingsvoorstellen inzake de interoperabiliteit van de informatiesystemen, zou worden gebaseerd op de componenten van EES/Etias.

Dit voorstel omvat derhalve wijzigingen van de Etias-verordening om duidelijk te maken dat het centrale Etias-systeem op de hardware- en softwarecomponenten van het centrale EES-systeem zou voortbouwen teneinde een gedeeld identiteitsregister in te stellen voor de opslag van de alfanumerieke identiteitsgegevens van zowel Etias-aanvragers als in het EES geregistreerde onderdanen van derde landen. Dit gedeelde identiteitsregister zou de basis zijn voor de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk identiteitsregister, wanneer de medewetgevers de wetgevingsvoorstellen over de interoperabiliteit van de informatiesystemen eenmaal hebben vastgesteld. Totdat het Europese zoekportaal beschikbaar is, zou de automatische verwerking van Etias-aanvragen gedurende een overgangsperiode bovendien afhankelijk zijn van een instrument dat zou worden gebruikt als basis voor de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van het Europese zoekportaal.

Omdat niet alle lidstaten op dezelfde wijze betrokken zijn bij het EU-beleid op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (de zogenoemde „variabele geometrie”), moeten twee afzonderlijke rechtsinstrumenten worden vastgesteld, die echter naadloos op elkaar zullen aansluiten, zodat het systeem optimaal kan werken en kan worden gebruikt.

- **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

Etias is ingesteld bij Verordening (EU) 2018/1240¹⁸. De verordening bepaalt de doelstellingen en de technische en organisatiearchitectuur van Etias, de voorschriften betreffende het beheer en het gebruik van de door de aanvrager in het systeem in te voeren gegevens, alsook de voorschriften voor het afgeven of weigeren van reisautorisaties en stelt de doeleinden van de

¹⁵ COM(2018) 478 final en COM(2018) 480 final.

¹⁶ Verordening (EU) 2226/2017 tot instelling van een inreis-uitreisysteem (EES), PB L 327 van 9 december 2017, blz. 20.

¹⁷ COM(2018) 478 final en COM(2018) 480 final.

¹⁸ Zie voetnoot (1).

gegevensverwerking, de autoriteiten die toegang tot de gegevens hebben, en de waarborgen voor de bescherming van persoonsgegevens vast.

Overeenkomstig de Etias-verordening omvat dit voorstel wijzigingen van de rechtshandelingen tot instelling van de EU-informatiesystemen die nodig zijn om de relatie tussen die systemen en Etias vast te stellen. Ook worden daarmee samenhangende bepalingen aan de Etias-verordening zelf toegevoegd.

Dit voorstel laat Richtlijn 2004/38/EG onverlet¹⁹. Het voorstel wijzigt Richtlijn 2004/38/EG in geen enkel opzicht.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Dit voorstel is in overeenstemming met de Europese migratieagenda en latere mededelingen, waaronder de mededeling van 14 september 2016 getiteld "Versterking van de veiligheid in een door mobiliteit gekenmerkte wereld door betere informatie-uitwisseling in de strijd tegen terrorisme en door sterkere buitengrenzen", de Europese veiligheidsagenda²⁰ en de werkzaamheden en voortgangsverslagen van de Commissie ter voorbereiding van een echte en doeltreffende veiligheidsunie²¹.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag voor dit voorstel bestaat uit artikel 82, lid 1, onder d), en artikel 87, lid 2, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

Krachtens artikel 82, lid 1, onder d), VWEU kunnen het Europees Parlement en de Raad maatregelen vaststellen om in het kader van strafvervolgning en tenuitvoerlegging van beslissingen de samenwerking tussen de justitiële of gelijkwaardige autoriteiten van de lidstaten te bevorderen.

Krachtens artikel 87, lid 2, onder a), VWEU kunnen het Europees Parlement en de Raad maatregelen vaststellen voor de verzameling, opslag, verwerking, analyse en uitwisseling van informatie die relevant is voor politieke samenwerking in verband met het voorkomen, opsporen en onderzoeken van strafbare feiten.

Die twee Verdragsbepalingen vormen de rechtsgrondslag voor de vaststelling van Verordening (EU) 2018/1862 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken. Ook dienen zij als rechtsgrondslag voor dit voorstel tot wijziging van die verordening.

Artikel 82, lid 1, onder d), VWEU betreffende justitiële samenwerking in strafzaken en de tenuitvoerlegging van beslissingen voorziet ook in de rechtsgrondslag voor het voorstel inzake ECRIS-TCN, waarover een politiek akkoord is bereikt tussen de medewetgevers. Het

¹⁹ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77).

²⁰ COM(2015) 185 final.

²¹ COM(2018) 470 final.

is derhalve ook de rechtsgrondslag voor dit voorstel tot wijziging van de ECRIS-TCN-verordening, ervan uitgaande dat laatstgenoemde verordening wordt vastgesteld.

- **Subsidiariteit**

Het voorstel bevat wijzigingen van verordeningen waarbij EU-brede informatiesystemen zijn ingesteld voor het beheer van de buitengrenzen en de veiligheid van een gebied zonder controles aan de binnengrenzen te beheren. Dergelijke systemen op het gebied van informatietechnologie kunnen naar hun aard alleen op EU-niveau en niet door de lidstaten afzonderlijk worden ingesteld.

- **Evenredigheid**

In dit voorstel worden de beginselen die de wetgever reeds heeft vastgesteld in de Etias-verordening, verder uitgewerkt.

Dit blijkt uit de navolgende elementen.

De specificaties met betrekking tot de gegevensuitwisseling tussen Etias en elk van de andere EU-informatiesystemen zijn in overeenstemming met de gegevensuitwisseling voorzien in de artikelen 20 en 23 van de Etias-verordening.

Het verlenen van toegangsrechten voor identiteitsgegevens in de EU-informatiesystemen (EES, VIS, SIS, ECRIS-TCN) door de centrale Etias-eenheid behoort tot de verantwoordelijkheden die aan de centrale Etias-eenheid zijn toegekend krachtens de artikelen 7, 22 en 75 van de Etias-verordening.

Het verlenen van toegangsrechten voor de andere EU-informatiesystemen met het oog op de handmatige verwerking van aanvragen door de nationale Etias-eenheden behoort tot de verantwoordelijkheden die aan de nationale Etias-eenheden zijn toegekend krachtens artikel 8 en hoofdstuk IV van de Etias-verordening.

Dat ook wordt voorgesteld de signaleringen met het oog op een onderzoekscontrole op te nemen, is in overeenstemming met de bepalingen inzake de ondersteuning van de doelstellingen van het SIS in artikel 23 van de Etias-verordening.

Dit voorstel is evenredig, aangezien het niet verder gaat dan wat in termen van optreden op EU-niveau nodig is om de doelstellingen te bereiken.

- **Keuze van het instrument**

Het voorgestelde instrument is een verordening van het Europees Parlement en de Raad. De voorgestelde wetgeving heeft betrekking op de werking van de centrale EU-informatiesystemen voor grenzen en veiligheid, die ofwel op grond van een verordening tot stand zijn gekomen ofwel ten aanzien waarvan is voorgesteld deze tot stand te brengen op grond van verordeningen. Derhalve komt alleen een verordening in aanmerking als rechtsinstrument.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Het Etias-voorstel is opgesteld op basis van een haalbaarheidsstudie. In het kader van die studie heeft de Commissie deskundigen van de lidstaten op het gebied van grenscontrole en veiligheid om hun standpunt verzocht. De voornaamste elementen van het Etias-voorstel zijn besproken in de deskundigengroep op hoog niveau inzake interoperabiliteit, die is ingesteld naar aanleiding van de mededeling van 6 april 2016 over slimmere en krachtigere grenzen. Er is overleg gepleegd met vertegenwoordigers van lucht-, zee- en spoorvervoerders en met vertegenwoordigers van de EU-lidstaten met landbuitengrenzen. In het kader van de haalbaarheidsstudie is ook het Bureau voor de grondrechten geraadpleegd.

Dit voorstel introduceert slechts beperkte technische wijzigingen, naar analogie van de bepalingen die al in de Etias-verordening zijn vastgesteld. Voor deze beperkte technische aanpassingen zijn geen afzonderlijke raadplegingen van belanghebbenden nodig.

- **Effectbeoordeling**

Dit voorstel wordt niet ondersteund door een effectbeoordeling. Het voorstel strookt met de Etias-verordening, waarvoor het voorstel was gebaseerd op de resultaten van de van juni tot en met oktober 2016 verrichte haalbaarheidsstudie.

Aangezien dit voorstel geen nieuwe politieke elementen bevat, maar slechts beperkte technische veranderingen introduceert, naar analogie van bepalingen die al in de Etias-verordening zijn vastgesteld, is een effectbeoordeling niet nodig.

Grondrechten

In vergelijking met de Etias-verordening wordt in dit voorstel enkel uitvoeriger bepaald welke gegevens met welke gegevens in de andere EU-informatiesystemen dienen te worden vergeleken en wordt voorzien in de nodige wijzigingen inzake het verlenen van toegangsrechten voor die andere systemen aan de centrale en nationale Etias-eenheden. Bijgevolg is dit voorstel in overeenstemming met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name wat betreft het recht op de bescherming van persoonsgegevens, en voldoet het ook aan artikel 16 VWEU, dat voor eenieder het recht op bescherming van zijn persoonsgegevens waarborgt.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Dit voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Deelname**

Voor zover dit voorstel strekt tot wijziging van de verordening betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken, bouwt het voort op de bepalingen van het Schengenacquis inzake politieke justitiële samenwerking in strafzaken, met gevolgen voor de toepassing van de Protocollen (nr. 19) en (nr. 20) bij het VEU en het VWEU alsmede van de overeenkomsten met geassocieerde landen.

Voor zover dit voorstel beoogt de voorgestelde verordening tot invoering van een gecentraliseerd systeem voor de vaststelling welke lidstaten over informatie beschikken inzake veroordelingen van onderdanen van derde landen en staatlozen (ECRIS-TCN), zijn er gevolgen met betrekking tot de toepassing van de Protocollen (nr. 21) en (nr. 22); er zijn geen overeenkomsten met geassocieerde landen over deze aangelegenheid.

De gevolgen kunnen als volgt per land worden weergegeven.

Denemarken: Wat het SIS (politiële samenwerking) betreft, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 4 van Protocol (nr. 22) betreffende de positie van Denemarken, dat aan de Verdragen is gehecht, binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad over deze verordening heeft beslist, of het dit voorstel, dat voortbouwt op het Schengenacquis, in zijn interne recht zal omzetten. Wat het ECRIS-TCN betreft, is dit voorstel niet op Denemarken van toepassing, gelet op artikel 1 van Protocol (nr. 22).

Verenigd Koninkrijk: Wat het SIS (politiële samenwerking) betreft, is het Verenigd Koninkrijk gebonden door deze verordening, overeenkomstig artikel 5 van Protocol (nr. 19) en artikel 8, lid 2, van Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis. Wat het ECRIS-TCN betreft, bieden artikel 3 en 4 bis van Protocol (nr. 21) het Verenigd Koninkrijk de mogelijkheid om deel te nemen aan de voorgestelde maatregel.

Ierland: Wat het SIS (politiële samenwerking) betreft, is Ierland gebonden door deze maatregel, overeenkomstig artikel 5 van Protocol (nr. 19) en artikel 6, lid 2, van Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis. Wat het ECRIS-TCN betreft, bieden artikel 3 en 4 bis van Protocol (nr. 21) Ierland de mogelijkheid om deel te nemen aan de voorgestelde maatregel; daarvoor zou Ierland moeten deelnemen aan de ECRIS-TCN-verordening, met betrekking waartoe wijzigingen worden voorgesteld, alsook aan het volledige ECRIS-acquis.

Bulgarije en Roemenië: Wat het SIS (politiële samenwerking) betreft, vormt deze verordening een handeling die op het Schengenacquis voortbouwt of anderszins daaraan is gerelateerd in de zin van artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2005. Deze voorstel voor een verordening moet worden gelezen in samenhang met Besluit 2010/365/EU van de Raad van 29 juni 2010, waarbij de bepalingen van het Schengenacquis die betrekking hebben op het Schengeninformatiesysteem, met inachtneming van bepaalde beperkingen, toepasselijk zijn gemaakt in Bulgarije en Roemenië. Wat het ECRIS-TCN betreft, verschillen Bulgarije en Roemenië niet van andere lidstaten.

Cyprus en Kroatië: Wat het SIS (politiële samenwerking) betreft, vormt dit voorstel voor een verordening een handeling die op het Schengenacquis voortbouwt of anderszins daaraan is gerelateerd in de zin van artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003 en artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2011. Wat Kroatië betreft, dient dit voorstel te worden gelezen in samenhang met Besluit (EU) 2017/733 van de Raad van 25 april 2017 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Schengenacquis met betrekking tot het Schengeninformatiesysteem in de Republiek Kroatië²². Wat het ECRIS-TCN betreft, verschillen Cyprus en Kroatië niet van andere lidstaten.

Geassocieerde Schengenlanden: Op basis van de respectieve overeenkomsten met IJsland, Noorwegen, Zwitserland en Liechtenstein, waardoor deze landen bij de uitvoering, toepassing en ontwikkeling van het Schengenacquis worden betrokken, dient de voorgestelde

²² PB L 108 van 26.4.2017, blz. 31.

verordening voor deze landen bindend zijn, voor zover deze betrekking heeft op de verordening inzake het SIS (politiële samenwerking).

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot andere EU-informatiesystemen en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1862 en Verordening (EU) yyyy/xxx [ECRIS-TCN]

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 82, lid 1, onder d), en artikel 87, lid 2, onder a),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²³,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²⁴,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad²⁵ is een Europees reisinformatie- en -autorisatiesysteem (Etias) ingesteld voor onderdanen van derde landen die zonder visum de buitengrenzen mogen overschrijden. In die verordening zijn de voorwaarden en procedures voor de afgifte of weigering van een reisautorisatie vastgesteld.
- (2) Met Etias kan worden beoordeeld of de aanwezigheid van die onderdanen van derde landen op het grondgebied van de lidstaten een veiligheidsrisico, een risico uit het oogpunt van illegale immigratie of een hoog epidemiologisch risico zou vormen.
- (3) Om de in artikel 20 van Verordening (EU) 2018/1240 bedoelde verificatie mogelijk te maken, moet de interoperabiliteit bedoeld in artikel 11 van die verordening tot stand worden gebracht. Zonder die interoperabiliteit kan Etias niet in gebruik worden genomen.
- (4) De verordening bepaalt de wijze waarop er uitvoering moet worden gegeven aan deze interoperabiliteit en de voorwaarden voor de raadpleging van in andere EU-informatiesystemen opgeslagen gegevens en Europol-gegevens door middel van de geautomatiseerde procedure van Etias voor het vaststellen van hits. Dit noopt tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1862 (SIS Politie)²⁶ en Verordening (EU)

²³ PB C van , blz. .

²⁴ PB C van , blz. .

²⁵ Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2018 tot oprichting van een Europees reisinformatie- en -autorisatiesysteem (Etias) en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 en (EU) 2017/2226 (PB L 236 van 19.9.2018, blz. 1).

²⁶ Verordening (EU) 2018/1862 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het

yyyy/xxxx (ECRIS-TCN) van het Europees Parlement en de Raad²⁷, teneinde het centrale Etias-systeem te verbinden met de andere EU-informatiesystemen en met Europol-gegevens en te specificeren welke gegevens vanuit en naar die informatiesystemen en Europol-gegevensbestanden zullen worden verzonden.

- (5) Overeenkomstig artikel 96 van Verordening (EU) 2018/1240 worden, wanneer de herschikking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad²⁸ wordt vastgesteld, de nodige daaruit voortvloeiende wijzigingen vastgesteld.
- (6) Omwille van de efficiëntie en om de kosten te beperken, dient Etias overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Verordening (EU) 2018/1240, de voor het inreis-uitreis-systeem (EES) ontwikkelde hardware- en softwarecomponenten te hergebruiken voor de ontwikkeling van het gedeelde identiteitsregister. Dit register, dat wordt gebruikt voor de opslag van de alfanumerieke identiteitsgegevens van zowel Etias-aanvragers als in het EES geregistreerde onderdanen van derde landen, dient zodanig te worden ontwikkeld dat het in de toekomst kan uitgroeien tot het gemeenschappelijk identiteitsregister. In dezelfde geest dient het in te stellen instrument waarmee Etias zijn gegevens door middel van één zoekopdracht kan vergelijken met die van elk ander systeem, zodanig te worden ontwikkeld dat het kan uitgroeien tot het toekomstige Europese zoekportaal.
- (7) Daarbij moeten technische modaliteiten worden gedefinieerd op grond waarvan Etias regelmatig en automatisch in andere systemen kan verifiëren of nog steeds wordt voldaan aan de voorwaarden voor de bewaring van aanvraagdossiers, als vastgesteld in Verordening (EU) 2018/1240.
- (8) Om te waarborgen dat de doelstellingen van Etias volledig worden verwezenlijkt en die van het Schengeninformatiesysteem (SIS) te bevorderen, dient aan de automatische verificaties een nieuwe signaleringscategorie te worden toegevoegd, die bij de recente herziening van het SIS is ingevoerd, namelijk de signalering van personen die aan een onderzoekscontrole moeten worden onderworpen.
- (9) Een Etias-reisautorisatie kan worden ingetrokken na de registratie in het SIS van nieuwe signaleringen in verband met de weigering van toegang en verblijf, of in verband met een reisdocument dat is geregistreerd als verloren, gestolen, verduisterd of ongeldig verklaard. Om ervoor te zorgen dat het SIS dergelijke nieuwe signaleringen automatisch meldt aan het centrale Etias-systeem, dient een geautomatiseerde procedure te worden opgezet tussen het SIS en Etias.
- (10) Overeenkomstig Verordening (EU) 2018/xxxx van het Europees Parlement en de Raad [ECRIS-TCN]²⁹ en de in Verordening (EU) 2018/1240 vervatte intentie, dient

gebied van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken en tot wijziging en intrekking van Verordening 2007/533/JBZ, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1986/2006 van het Europees Parlement en de Raad en Besluit 2010/261/EU van de Commissie (PB L 312 van 7.12.2018, blz. 56).

²⁷ Verordening (EU) YYYY/xxx van het Europees Parlement en de Raad van ... (PB L van , blz.).

²⁸ Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 1).

het Etias te kunnen verifiëren of er overeenstemming is tussen gegevens in de Etias-aanvraagdossiers en de gegevens uit het Europees Strafrecht Informatiesysteem – Onderdanen van derde landen (ECRIS-TCN) in het gemeenschappelijk identiteitsregister (CIR) over welke lidstaten beschikken over informatie inzake veroordelingen van onderdanen van derde landen en staatlozen wegens een terroristisch misdrijf of een ander ernstig strafbaar feit.

- (11) De voorwaarden waaronder de centrale Etias-eenheid en de nationale Etias-eenheden de in andere EU-informatiesystemen opgeslagen gegevens ten behoeve van Etias mogen raadplegen, dienen te worden gewaarborgd door middel van duidelijke en precieze voorschriften inzake de toegang van de centrale Etias-eenheid en de nationale Etias-eenheden tot de in andere EU-informatiesystemen opgeslagen gegevens, het soort zoekopdrachten en gegevenscategorieën; de toegang dient steeds beperkt te blijven tot hetgeen strikt noodzakelijk is voor de uitoefening van hun taken. Evenzo dienen de in het Etias-aanvraagdossier opgeslagen gegevens alleen zichtbaar te zijn voor de lidstaten die de onderliggende informatiesystemen beheren, overeenkomstig de modaliteiten van hun deelname.
- (12) Overeenkomstig artikel 73 van Verordening (EU) 2018/1240 dient het Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (eu-LISA), dat is opgericht bij Verordening 2018/1726 van het Europees Parlement en de Raad³⁰, verantwoordelijk te zijn voor de ontwerp- en ontwikkelingsfase van het Etias-informatiesysteem.
- (13) Deze verordening laat Richtlijn 2004/38/EG onverlet³¹.
- (14) Voor zover de bepalingen van deze verordening betrekking hebben op het SIS, zoals geregeld bij Verordening (EU) 2018/1862, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 4 van Protocol (nr. 22) betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad heeft beslist over deze verordening, of het dit voorstel, dat voortbouwt op het Schengenacquis, in zijn interne recht zal omzetten. Voor zover de bepalingen van deze verordening betrekking hebben op het ECRIS-TCN, neemt Denemarken overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol (nr. 22) niet deel aan de vaststelling van deze verordening en is deze bijgevolg niet bindend voor noch van toepassing in deze lidstaat.
- (15) Voor zover de bepalingen van deze verordening betrekking hebben op het SIS, zoals geregeld bij Verordening (EU) 2018/1862, neemt het Verenigd Koninkrijk aan deze verordening deel overeenkomstig artikel 5 van het Protocol betreffende het Schengenacquis dat is opgenomen in het kader van de Europese Unie, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht ("protocol betreffende het Schengenacquis"), en overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het

²⁹ Verordening (EU) yyyy/xx van het Europees Parlement en de Raad van ... (PB L van , blz.).

³⁰ Verordening (EU) 2018/1726 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (eu-LISA), tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1987/2006 en Besluit 2007/533/JBZ van de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1077/2011 (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 99).

³¹ PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77.

Schengenacquis³². Voor zover de bepalingen van deze verordening betrekking hebben op het ECRIS-TCN, kan het Verenigd Koninkrijk de voorzitter van de Raad meedelen dat het aan de vaststelling en toepassing van deze verordening wenst deel te nemen, overeenkomstig artikel 3 van het Protocol (nr. 21) betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het VEU en het VWEU.

- (16) Voor zover de bepalingen van deze verordening betrekking hebben op het SIS, zoals geregeld bij Verordening (EU) 2007/1862, is Ierland aan deze verordening gebonden overeenkomstig artikel 5 van het Protocol betreffende het Schengenacquis dat is opgenomen in het kader van de Europese Unie, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, en overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis³³. Voor zover de bepalingen van deze verordening betrekking hebben op het ECRIS-TCN, kan Ierland de voorzitter van de Raad meedelen dat het aan de vaststelling en toepassing van deze verordening wenst deel te nemen, overeenkomstig artikel 3 van Protocol (nr. 21) betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het VEU en het VWEU.
- (17) Voor zover de bepalingen van deze verordening betrekking hebben op het SIS zoals geregeld bij Verordening (EU) 2018/1862, vormt deze verordening een handeling die op het Schengenacquis voortbouwt of anderszins daaraan is gerelateerd in de zin van artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2005. In dat opzicht moet de verordening worden gelezen in samenhang met Besluiten 2010/365/EU³⁴ en 2018/934³⁵ van de Raad, waarbij de bepalingen van het Schengenacquis die betrekking hebben op het Schengeninformatiesysteem, met inachtneming van bepaalde beperkingen, toepasselijk zijn gemaakt in Bulgarije en Roemenië.
- (18) Wat Cyprus en Kroatië betreft, vormt deze verordening, voor zover de bepalingen ervan betrekking hebben op het SIS zoals geregeld bij Verordening (EU) 2018/1862, een handeling die op het Schengenacquis voortbouwt, of anderszins daaraan is gerelateerd in de zin van respectievelijk artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003 en artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2011. Wat Kroatië betreft, moet de verordening worden gelezen in samenhang met Besluit (EU) 2017/733 van de Raad³⁶, waarbij de bepalingen van het Schengenacquis die betrekking hebben op het Schengeninformatiesysteem, met inachtneming van bepaalde beperkingen, toepasselijk zijn gemaakt in Kroatië.
- (19) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze verordening, voor zover de bepalingen ervan betrekking hebben op het SIS zoals geregeld bij Verordening (EU) 2018/1862,

³² PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

³³ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

³⁴ Besluit 2010/365/EU van de Raad van 29 juni 2010 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Schengenacquis die betrekking hebben op het Schengeninformatiesysteem in de Republiek Bulgarije en Roemenië (PB L 166 van 1.7.2010, blz. 17).

³⁵ Besluit (EU) 2018/934 van de Raad van 25 juni 2018 betreffende de inwerkingstelling van de resterende bepalingen van het Schengenacquis die betrekking hebben op het Schengeninformatiesysteem in de Republiek Bulgarije en in Roemenië (PB L 165 van 2.7.2018, blz. 37).

³⁶ Besluit (EU) 2017/733 van de Raad van 25 april 2017 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Schengenacquis met betrekking tot het Schengeninformatiesysteem in de Republiek Kroatië (PB L 108 van 26.4.2017, blz. 31).

een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis³⁷ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt G, van Besluit 1999/437/EG van de Raad³⁸.

- (20) Wat Zwitserland betreft, houdt deze verordening, voor zover de bepalingen ervan betrekking hebben op het SIS zoals geregeld bij Verordening (EU) 2018/1862, een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis, in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis³⁹, die vallen onder het gebied dat is bedoeld in artikel 1, punt G, van Besluit 1999/437/EG, gelezen in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad⁴⁰.
- (21) Wat Liechtenstein betreft, vormt deze verordening, voor zover de bepalingen ervan betrekking hebben op het SIS zoals geregeld bij Verordening (EU) 2018/1862, een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis⁴¹ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt G, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad⁴².
- (22) Verordening (EU) 2018/1862 van het Europees Parlement en de Raad (SIS Politie) en Verordening (EU) yyyy/xxx [ECRIS-TCN] dienen derhalve te worden gewijzigd.
- (23) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 41, lid 2, van Verordening (EU) nr. 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad⁴³,

³⁷ [PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.](#)

³⁸ Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31).

³⁹ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

⁴⁰ Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ([PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1](#)).

⁴¹ [PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.](#)

⁴² Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19).

⁴³ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen in Verordening (EU) 2018/1862 [SIS Politie]

- (1) aan hoofdstuk III wordt het volgende artikel toegevoegd:

„Artikel 18 bis

Bijhouden van logbestanden met het oog op de interoperabiliteit met Etias

Van elke gegevensverwerking binnen het SIS en Etias overeenkomstig artikel 50 bis en 50 ter worden logbestanden bewaard overeenkomstig artikel 18 van deze verordening en artikel 69 van Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad*.

* Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2018 tot oprichting van een Europees reisinformatie en -autorisatiesysteem (Etias) en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 en (EU) 2017/2226 (PB L 236 van 19.9.2018, blz. 1).”;

- (2) aan artikel 44, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:

“f) handmatige verwerking van Etias-aanvragen door de nationale Etias-eenheid, overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EU) 2018/1240.”;

- (3) de volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 50 bis

Toegang tot SIS-gegevens door de centrale Etias-eenheid

1. De centrale Etias-eenheid, die overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) 2018/1240 binnen het Europees Grens- en kustwachtagentschap is opgericht, heeft voor het vervullen van de taken die haar bij Verordening (EU) 2018/1240 zijn opgedragen, het recht op toegang tot en het doorzoeken van relevante gegevens in het SIS. Artikel 50, leden 4 tot en met 8, van deze verordening zijn van toepassing op toegang en doorzoeken als hiervoor bedoeld.
2. Wanneer een verificatie door de centrale Etias-eenheid uitwijst dat in Etias-aanvraagdossiers geregistreerde gegevens en een signalering in het SIS met elkaar overeenstemmen, zijn de artikelen 23, 24 en 26 van Verordening (EU) 2018/1240 van toepassing.

Artikel 50 ter

Interoperabiliteit met Etias in de zin van artikel 11 van Verordening (EU) 2018/1240

1. Vanaf de ingebruikneming van Etias overeenkomstig artikel 88, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1240 wordt het centrale SIS-systeem met het in artikel 11

intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

van Verordening (EU) 2018/1240 bedoelde instrument verbonden om de in dat artikel bedoelde geautomatiseerde verwerking mogelijk te maken.

2. De geautomatiseerde verwerking bedoeld in artikel 11 van Verordening (EU) 2018/1240 maakt de in artikel 20, artikel 23, artikel 24, lid 6, onder c), punt ii), artikel 41 en artikel 54, lid 1, onder b), van die verordening bedoelde verificaties en de daaropvolgende verificaties bedoeld in de artikelen 22, 23 en 26 van die verordening mogelijk.
3. Voor de in artikel 20, lid 2, onder a), d) en m), punt i), en artikel 23 van Verordening (EU) 2018/1240 bedoelde verificaties maakt het centrale Etias-systeem gebruik van het in artikel 11 van die verordening bedoelde instrument om de gegevens bedoeld in artikel 11, lid 5, van Verordening (EU) 2018/1240 te vergelijken met gegevens in het SIS, overeenkomstig artikel 11, lid 8, van die verordening.
4. Wanneer een zoekopdracht van Etias een of meer hits oplevert ingevolge artikel 23, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1240, zendt het centrale Etias-systeem een geautomatiseerde kennisgeving naar het Sirene-bureau van de lidstaat die de signalering heeft ingevoerd, overeenkomstig artikel 23, leden 2 en 3, van die verordening.

Wanneer in het SIS een nieuwe signalering als bedoeld in artikel 41, lid 3, van Verordening (EU) 2018/1240 wordt opgenomen in verband met een reisdocument dat is geregistreerd als verloren, gestolen, verduisterd of ongeldig verklaard, zendt het SIS, met gebruikmaking van de geautomatiseerde verwerking en het instrument bedoeld in artikel 11 van die verordening, de informatie over deze signalering toe aan het centrale Etias-systeem om te verifiëren of deze nieuwe signalering betrekking heeft op een bestaande reisautorisatie.”.

Artikel 2

Wijzigingen van Verordening (EU) yyyy/xxxx [ECRIS-TCN]

Verordening yyyy/xxxx (ECRIS-TCN-verordening) wordt als volgt gewijzigd⁴⁴⁴⁵:

- (1) aan artikel 1 wordt het volgende punt toegevoegd:
 - “d) worden de voorwaarden vastgesteld waaronder in het ECRIS-TCN-systeem opgenomen gegevens mogen worden gebruikt ten behoeve van grensbeheer overeenkomstig Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad*.

* Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2018 tot oprichting van een Europees reisinformatie en - autorisatiesysteem (Etias) en tot wijziging van de Verordeningen (EU)

⁴⁴ Deze wijzigingen betreffen voorstel COM(2017) 344 final van de Commissie.

⁴⁵ De nummering houdt rekening met de wijziging van deze verordening die het gevolg is van voorstel COM (2018) 480 final voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor interoperabiliteit tussen de EU-informatiesystemen (politiële en justitiële samenwerking, asiel en migratie).

nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 en (EU) 2017/2226 (PB L 236 van 19.9.2018, blz. 1).”;

- (2) Artikel 2 wordt vervangen door:

“Artikel 2
Werkingssfeer

Deze verordening is van toepassing op het verwerken van identiteitsgegevens van in de lidstaten veroordeelde onderdanen van derde landen, met als doel te bepalen in welke lidstaten deze veroordelingen zijn uitgesproken, alsook ten behoeve van grensbeheer [en om bij te dragen aan het vergemakkelijken en bevorderen van de correcte identificatie van personen].

Met uitzondering van artikel 5, lid 1, onder b), punt ii), zijn de bepalingen van deze verordening die gelden voor onderdanen van derde landen ook van toepassing op burgers van de Unie die tevens de nationaliteit van een derde land bezitten en die in de lidstaten veroordeeld zijn.”;

- (3) Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

- (a) punt f) wordt vervangen door:

“f) “bevoegde autoriteiten”: de centrale autoriteiten en de organen van de Unie (Eurojust, Europol, het Europees Openbaar Ministerie, de binnen het Europees Grens- en kustwachtagentschap opgerichte centrale Etias-eenheid) die overeenkomstig deze verordening bevoegd zijn om toegang te hebben tot het ECRIS-TCN-systeem of dit te doorzoeken;”;

- (b) de volgende punten worden toegevoegd:

“t) “terroristische misdrijf”: strafbaar feit dat overeenkomt met of gelijkwaardig is aan een van de in Richtlijn (EU) 2017/541 van het Europees Parlement en de Raad bedoelde misdrijven;*;

- u) “ernstig strafbaar feit”: een strafbaar feit dat overeenkomt met of gelijkwaardig is aan een van de strafbare feiten bedoeld in artikel 2, lid 2, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ**, indien het volgens het nationaal recht strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximumduur van ten minste drie jaar.

Richtlijn (EU) 2017/541 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 inzake terrorismebestrijding en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad en tot wijziging van Besluit 2005/671/JBZ van de Raad (PB L 88 van 31.3.2017, blz. 6).

** Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1)”;

- (4) Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

- (a) aan lid 1 wordt het volgende punt toegevoegd:

- “c) in voorkomend geval, een markering die aangeeft dat de betrokken persoon is veroordeeld voor een terroristisch misdrijf of ander ernstig strafbaar feit en de code van de lidstaat of lidstaten van veroordeling.”;
- (b) lid 1, onder a), wordt vervangen door:
 - “1a. [Het gemeenschappelijke identiteitsregister bevat de in lid 1, onder b) en c), en lid 2 bedoelde gegevens alsook de volgende in lid 1, onder a), bedoelde gegevens: achternaam (familienaam); voornaam/-namen; geboortedatum; geboorteplaats (gemeente en land); nationaliteit(en); geslacht; soort en nummer van het reisdocument/de reisdocumenten van de persoon, alsmede de naam van de autoriteit van afgifte; en in voorkomend geval vorige namen, pseudoniemen en/of bijnamen alsook, in de in lid 1, onder c), bedoelde gevallen, de code van de lidstaat van veroordeling. De overige ECRIS-TCN-gegevens worden opgeslagen in het centrale ECRIS-TCN-systeem.]”;
- (5) in artikel 7 wordt lid 5 vervangen door:
 - “5. In het geval van een treffer verstrekt het centrale systeem [of het gemeenschappelijke identiteitsregister] de bevoegde autoriteit automatisch informatie over de lidstaten die over strafregistergegevens van een onderdaan van een derde land beschikken, alsmede de in artikel 5, lid 1, bedoelde bijbehorende referentienummers en alle overeenkomstige identiteitsgegevens. Deze identiteitsgegevens worden uitsluitend gebruikt ter verificatie van de identiteit van de betrokken onderdaan van een derde land. Het resultaat van een zoekopdracht in het centrale systeem mag alleen worden gebruikt ten behoeve van een verzoek krachtens artikel 6 van Kaderbesluit 2009/315/JBZ, een verzoek als bedoeld in artikel 16, lid 4, van deze verordening, of ten behoeve van grensbeheer [en het vergemakkelijken en bevorderen van de correcte identificatie van in het ECRIS-TCN-systeem geregistreerde personen].”;
- (6) aan hoofdstuk II wordt het volgende artikel toegevoegd:

“Artikel 7 bis

Gebruik van het ECRIS-TCN-systeem voor Etias-verificaties

1. De centrale Etias-eenheid, die overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) 2018/1240 binnen het Europees Grens- en kustwachtagentschap is opgericht, heeft voor het vervullen van de taken die haar bij Verordening (EU) 2018/1240 zijn opgedragen, het recht op toegang tot en het doorzoeken van ECRIS-TCN-gegevens in het [gemeenschappelijke identiteitsregister]. Zij heeft echter alleen toegang tot gegevensbestanden die overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), van deze verordening zijn gemarkeerd.
2. Het [gemeenschappelijke identiteitsregister] wordt gekoppeld aan het in artikel 11 van Verordening (EU) 2018/1240 bedoelde instrument teneinde de in dat artikel bedoelde automatische verwerking mogelijk te maken.
3. Onverminderd artikel 24 van Verordening (EU) 2018/1240, maakt de geautomatiseerde verwerking bedoeld in artikel 11 van Verordening (EU) 2018/1240 de in artikel 20 bedoelde verificaties en de daaropvolgende verificaties als bedoeld in de artikelen 22 en 26 van die verordening mogelijk.

Voor het verrichten van de verificaties bedoeld in artikel 20, lid 2, onder n), van Verordening (EU) 2018/1240 maakt het centrale Etias-systeem gebruik van het in artikel 11 van Verordening (EU) 2018/1240 bedoelde instrument om de gegevens in Etias te vergelijken met de uit hoofde van artikel 5, lid 1, onder c), van deze verordening gemarkeerde gegevens in het ECRIS-TCN [in het gemeenschappelijke identiteitsregister], overeenkomstig artikel 11, lid 8, van Verordening 2018/1240 en met gebruikmaking van de concordantietabel in bijlage II.”;

(7) in artikel 8 wordt lid 2 vervangen door:

“2. Na het verstrijken van de in lid 1 bedoelde bewaringstermijn wist de centrale autoriteit van de lidstaat van veroordeling het gegevensbestand, met inbegrip van vingerafdrukken, gezichtsopnames, of markeringen als bedoeld in artikel 5, lid 1, onder c), uit het centrale systeem [en het gemeenschappelijke identiteitsregister]. In de gevallen waarin de gegevens met betrekking tot een terroristisch misdrijf of een andere vorm van een ernstig strafbaar feit als bedoeld in artikel 5, lid 1, onder c), uit het nationaal strafregister worden gewist, maar informatie over andere veroordelingen van dezelfde persoon bewaard blijven, wordt alleen de in artikel 5, lid 1, onder c), bedoelde markering uit het gegevensbestand gewist. Dit wissen geschiedt zo mogelijk automatisch en in ieder geval niet later dan één maand na het verstrijken van de bewaringstermijn.”;

(8) in artikel 22 wordt lid 1 vervangen door:

“1. De gegevens in het centrale systeem [en het gemeenschappelijke identiteitsregister] worden uitsluitend verwerkt ten behoeve van de vaststelling welke lidstaten over strafregistergegevens van onderdanen van derde landen beschikken alsook ten behoeve van grensbeheer [en het vergemakkelijken en bevorderen van de correcte identificatie van in het ECRIS-TCN-systeem geregistreerde personen].”;

(9) in artikel 30, lid 4, wordt de tweede alinea vervangen door:

“Elke maand verstrekt eu-LISA de Commissie statistieken in verband met de registratie, opslag en uitwisseling van informatie die via het ECRIS-TCN-systeem en de ECRIS-referentie-implementatie uit strafregisters is verkregen, onder meer met betrekking tot de gegevensbestanden die overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), zijn gemarkeerd, zonder dat daarbij personen kunnen worden geïdentificeerd.”

(10) het volgende artikel wordt toegevoegd:

“Artikel 29 bis

Het bijhouden van logbestanden ten behoeve van Etias

Voor de raadplegingen bedoeld in artikel 7 bis van deze verordening wordt per ECRIS-TCN-gegevensverwerkingsverrichting in [het gemeenschappelijke identiteitsregister] en Etias een logbestand bijgehouden overeenkomstig artikel 69 van Verordening (EU) 2018/1240.”;

(11) de volgende bijlage wordt toegevoegd:

“Bijlage II

Concordantietabel bedoeld in artikel 7 bis

<i>De door het centrale Etias-systeem verzonden gegevens bedoeld in artikel 17, lid 2, van Verordening 2018/1240</i>	<i>De met de in artikel 5, lid 1, van deze verordening bedoelde gegevens corresponderende ECRIS-TCN-gegevens waaraan de Etias-gegevens dienen te worden getoetst</i>
achternaam (familiennaam)	achternaam (familiennaam)
achternaam bij geboorte	vorige namen
voornaam(-namen)	voornaam/-namen
andere namen (alias(sen), artiestennaam(-namen), roepnaam(-namen))	pseudoniemen en/of bijnamen
geboortedatum	geboortedatum
geboorteplaats	geboorteplaats (gemeente en land)
geboorteland	geboorteplaats (gemeente en land)
geslacht	geslacht
huidige nationaliteit	nationaliteit(en)
overige nationaliteiten indien van toepassing	nationaliteit(en)
soort reisdocument	soort reisdocument/ reisdocumenten van de persoon
nummer van het reisdocument	nummer reisdocument/ reisdocumenten van de persoon
land van afgifte van het reisdocument	de naam van de autoriteit van afgifte

”

Artikel 3

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf de overeenkomstig artikel 96, tweede alinea, van Verordening (EU) 2018/1240 vastgestelde datum.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

*Voor het Europees Parlement
De voorzitter*

*Voor de Raad
De voorzitter*